

Május, az égi édesanyánk hónapja

Máriát minden angyal és ember fölé emelte, magasztalta az Isten kegyelme. Méltán becsüli meg tehát az egyház sajátos tisztelettel, hiszen ő Istennek szentséges anyja!

A boldogságos Szűz tisztelete ott élt az apostoli egyház liturgiájában. Krisztus dicsőséges feltámadása, majd mennyekbe menetele után Szent János gondoskodó szeretete örködött az Istenanya embersorsa fölött, mert Krisztus reá bízta szent édesanyját. Az apostoli kortól kezdve évszázadok emberáradata ünnepli, köszönti a Szűzanyát, mindannyiunk édesanyját.

Mária-jelenések

A fatimai Szűzanya

Fatima a XX. sz. elején ismeretlen hely, 35-40 tanya központja volt Portugáliában. Itt élt három írni-olvasni nem tudó pástorgyerek, Lúcia, Ferenc és Jácinta. Nekik, 1916 nyarán egy ifjú jelent meg, aki magát a „béke angyalának” nevezte. Ezt a jelenést a három kis látnok eltitkolta.

1917. május 13-án a három kis gyerek bányáikat legeltette a „Béke völgyében”. Egy fehérbe öltözött asszony jelent meg nekik, és kérte, hogy imádkozzák a rózsafüzért. Ez októberig, havonta megismétlődött. Az utolsó jelenéskor történt napcsodát 70 ezer ember látta. Lúciának később még kétszer (1925-ben és 1929-ben) megjelent a Szent Szűz. Fatima üzenetét röviden így foglalhatjuk össze: Imádkozzunk és engeszteljünk a bűnösök megtéréseért, terjesszük Mária szeplőtelen szívének tiszteletét, és Orosz-

országot ajánljuk fel neki. Napjainkban több mint 4 millió ember zarándokol évente Fatimába.

A lourdes-i Szűzanya

1858. február 11-én Lourdes-ban megnyílt az ég. A „szeplőtelen fogantatás” megjelent egy szegény, beteg kislánynak, Bernadettnek. A 18 jelenés alatt a Szűzanya három dologra

szólított fel: Építsenek ide templomot az érkező zarándokoknak! Tartsunk bűnbánatot! Imádkozzunk a bűnösökért! A forrást a látnok a Szent Szűz utasítása szerint úgymond kikaparja a földből.

Rövid idő alatt óriási, nemzetközi zarándokhely vált Lourdes-ból, a kis városból. Ennek oka az, hogy a szentségi áldáskor, illetve a forrásvízben való fürdetéskor számtalan beteg gyógyul itt meg megmagyarázhatatlan módon. (Ennél nagyobb csak a lelki gyógyulások száma.)

A guadalupe-i Szűzanya

Az ismert Mária-jelenések közül ez a lassan ötszáz éve történt, igen ősinek számít. (Az első a III. században volt.) A mexikói indiánok megtéréseben óriási jelentőségű ez a jelenés.

A spanyolok alig több mint tíz éve foglalták el Mexikót, amikor a Szűzanya 1531. december 9-én, a szentmisére igyekvő Juan Diego indián férfinak megjelent. Juan többször is járt a püspöknél, de az igazán fontos esemény dec. 12-én történt. Ezen a napon Mária jelet ad a püspöknek: A tél ellenére gyönyörű virágcsokrot kap és megláthatja az indián férfi tilmáján (kötényféle) Krisztus anyjának képét. Ezután már nem lehetett akadálya a templom építésének.

A tilma átlagos használati ideje 20 év. Ez a tilma, annak ellenére, hogy eleinte nem vigyáztak rá, ma is ép. A másik dolog, hogy a Mária-kép szemében egy fényképszerű kép látható, amire csak a XX. században lettek figyelmesek.

Fotó: Demény Anna

Pünkösdi gondolatok

Pünkösöd nem csak az egyháznak a születése, hanem a mi keresztény létünknek is tartalma. Már a keresztiségben a Szentlélek elfoglalja az ember lelkét, beárad az emberbe. És akkor úgy fokozatosan, ahogyan tudatosodunk, növekedünk, úgy adja az ajándékait is. A Szentlélek vezetése alatt állunk mi emberek. Az ember tehát olyan lény, akiben lehetőség rejlik arra, hogy

Simon András: A lélek hatalma alatt

a Szentlélek vezetése alatt bontakozzon ki az élete, készüljön föl arra, amire Isten mindnyájunkat meghívott és teremtett, hogy mi is bekapcsolódjunk a Szentháromságba. Hogy történik ez? A Szentháromságban csak egy Fiú van, egy Ige, aki születik az Atyától. Isten végtelen bölcsességére vall, hogy az egyetlen Örök Ige emberré lett, és az emberségének kegyelmeivel eléri azt, hogy az egész emberi világot bevonja önmagába, gyermekébe. Kiterjessze az Ő egyetlen örök Isten-gyermekségét mindnyájunkra, hogy mi is Isten gyermekei legyünk. Csodálatos a hitünknek ez a mélysége, amire szükségünk is van. Miközben így, ahogy mondják -„zajlik az élet”-, mindenféle szempontból szükségünk van, hogy ne merüljünk bele ezekbe a dolgokba annyira, hogy a hitünk ne ragyogjon bennünk.

Pünkösöd ünnepe alkalmas arra, hogy mindnyájan a saját születésnapunkra, erre a születésnapunkra gon-

doljunk, amikor a keresztséggel bevett bennünket az Úr Jézus a saját Isten-gyermeki méltóságába, titkába, valóságába, a hit, a remény, a szeretet által. Az egész egyházra kiterjesztette ezt, mindazokra, akik hisznek, de azokra is, akik még nem hisznek, mert egy rejtély mindegyik embernek a lelke. Nem tudhatjuk, hogy Isten mikor adja meg neki azt a mozzanatot, ajándékot, hogy ő is be van kapcsolódva az Úr Jézus Isten-fiúságába. Csodálatos lénye van a Szentléleknek. Mintegy az Atyát és a Fiút egységbe kapcsolja. De nem csak az Atyát és a Fiút, hanem az egész teremtett világot, minden embert. Ő minden egységnek a titka.

Aki hisz az Úr Jézusban, annak élő vizek folyamai fakadnak a lelkéből. Talán a legfontosabb mindnyájunk számára, amit az Úr Jézus mond, hogy higgyünk benne, és akkor a lelkünkben élet keletkezik. Érdekes, hogy a vizet, az élő vizet mondja az Úr Jézus a Szentlélek jelének. Ugye a víz minden élőben ott van, növényekben, állatokban. Víz nélkül nem lehetne élni. Vegyük be ezt a csodálatos ajándékot és kérjük azt, hogy ráébredjünk életünkben, hogy minket a Szentlélek vezethet! Nagyon fontos az, hogy ne rossz irányba hallgassunk, figyeljünk belül, hanem a Szentlélekre! Figyeljünk és kivegyük, hogy mit mond!”

Vác Jenő SJ

2002 Pünkösöd, szentbeszéd részlet

Bölcsesség Lelke! Gyűjts bennünk világosságot, hogy az egy szükségest szemünk elől soha el ne vétsük, hogy a földi élet eseményeit az örök igazságok fényében ítéljük meg, és a múltó javak használatában örök szempontok vezessenek bennünket!

Értelem Lelke! Tárd fel előttünk a ki nyilatkoztatott igazságok értelmét! Adj az igazságok megértésén felül érzéket is egyházad szelleme iránt, és őrizd meg a hitben való eltévelyedéstől minket!

Jótanács Lelke! Add, hogy meglássuk mindenben, és kövessük Isten akaratát!

Erősség Lelke! Adj nekünk erőt a kísértésben, béketúrúást a szenvedésben, állhatatosságot a bűn elleni harcban, és lendületes odaadást hivatásunk követésében!

Tudomány Lelke! Mélyítsd el bennünk a megismerést, hogy tudjuk, mit miért kell hinnünk, képesíts az Úr igazságainak hirdetésére és megvédelmzésére mindent!

Jámborság Lelke! Alakítsd ki bennünk Krisztust! Alakíts mindent isteni finomsággal, hogy gyermeki egyszerűséggel, összeszedettséggel és komolysággal, szent örömmel és kedvességgel, és az Isten fiainak szabadságával tegyünk bizonyosságot az Evangéliumról!

Istenfélelem Lelke! Önts belénk szent tiszteletet az isteni Fölség és az Ő kegyelmei iránt!

Imádság

A fénylő hajnal kelteget,
munkára szólít halk szava,
szerszám zajától újra zeng
Názáret békés otthona.

Üdvöz légy, Szentcsalád feje,
kinél a munkapadhoz állt
a fonséges nagy Alkotó,
s törölte izzadt homlokát.

Te most az égben tündökölsz,
Szűz Jegyesednek oldalán,
minket, kik téged tisztelünk
ezer bajunk közt gyámolíts!

Erőszak, perpatvar, viszály
ne rontsa munkánk érdemét,
torkosság, kapzsi vágy helyét
tisztos mérték foglalja el!

Áldó szavunkra esdj nekünk
a Szentháromságtól kegyet,
hogy békéjében járjuk itt
utunkat, mely hozzá vezet. Ámen.

„Jót s jól, ebben áll a nagy titok”

Fekete István: A tölgyfa

Ismét elérkezett közénk a tavaszi hónapok között a legszebb: a virágos május. Az ő virágaival köszönt-sük május királynőjét, Máriát két régi dallal gyermekkorom májusi litániáinak már szinte eszméletlen szép szövegeinek felidézésével:

„Téged dicsér a föld és téged áld az ég / Néked küld virágot az erdő és a rét. / Üdvözlégy Mária, szeplőtelen anya! / Te a Mennysországnak tündöklő csillaga.”

Most pedig átadom a szót Fekete Istvánnak, a minden korosztály, de elsősorban az ifjúság kedvelt írójának, akinek regényeiben szerettem meg a természetet, az erdők-mezők madárvilágát.

„Május van. Csupa békés zsongás a májusi erdő, és csak lépegetek csendesen. Süt a Nap. Vidám üzeneteket küldenek egymásnak a kakukkok. Jó lenne itt maradni, lefeküdni a galagonya virágos sátra alá, megmarkolni az időt, megállítani a felhőket, az álmokat. Megvárni az estét, amikor az illatos gyöngyvirágok csilingelnek a bokrok alján, pettyes hátú katicabogarak a toronyörök és kisanosbogarak a lámpácskák, és zenélnek a csalogányok. A fák sátra alatt visszhangot kiált a rigóknak az erdő. A melegedő szél átfésüli a rétek hímes párnáját, s a lepkék úgy szállnak a virágokra, mint a szűzi csók, az első szerelem csodája.

Erről a szép, tiszta első szerelemről szól Fekete István két novellájában, az Őszi vásárban és a Tarka rétből. Ezek őrzik gyermekkori álomszerű tiszta szép szerelmét az Ilona és a Szerelem, valamint a Tölgyfa című novelláiban. Az utóbbiból ismerhetjük meg leginkább az Ilonához fűződő, felejthetetlenül szép gyermekkori emlékeit.

„A tölgyfa a rét szélén áll egyedül. Túl rajta rejtelmes vízmosság, melyet befutott a földszeder és az iszalag. A földszeder a partokat takarja, míg az

iszalag a nyárfát hálózta be. Csodálatos hely volt az öreg tölgyfa környéke. Így május táján nyílt a gyöngyvirág, édes, illatos meleg terjengett a közelében.

Szerettem az öreg fát. Néha, amikor egyedül voltam vele, megsimogattam. Ilyenkor a hátamat a durva kérgének támasztottam, és jó volt egyedül lenni a csendben a barátommal.

Egyik tavaszon aztán furcsa dolog történt. Már messziről láttam, hogy valaki ott van a fám alatt, ideoda hajol, szedi a gyöngyvirágokat. – Na megállj! – Lány volt az illető. Piros réklije szemtelenül világított a tavasz lágy színei között. Úgy mentem feléje, mintha csak éppen arra járnék, és jelentéktelen személyét észre sem venném. Aztán megálltam előtte csipőre tett kézzel, ami szerintem férfias és előkelő volt. – Mit csinálsz itt? – A kislány rám nézett. – Nem látod? – Ez az én fám, és ami alatta van, az is az enyém. – A virág is? – minden. Kösd össze a virágot, és add ide!

Ilona, akivel mellesleg egy osztályba jártam, nem adta. Elkaptam a csuklóját, jól megszorítottam. A maszatos kis tenyérből a virágok lehullottak a földre. Ilona meg sem szólalt, csak lehajtotta a fejét. Arcát a tenyerébe temette, és puha tarkóján ragyogni kezdett a tavaszi nap. A világ elködösödött előttem, s a szívemben ősz lett egyszerre. Az öreg tölgy szép, mohás oldalán valami ronda hernyó mászott, mögöttem elhallgatott a pacsirtaszó, s előttem sirt a kis pirosló rékli hangtalanul, mint maga a bánat. Még fogtam a kezét, de ez a kéz olyan volt, mint a bársony.

– Ne sírj – dadogtam, hiszen csak tréfáltam. Vidd el a virágokat, összeszedem.

– Nem kell – suttozta, – és most elmegyek. Felállt, lesimította a kötenyét, és könnyben úszó szemével a földet nézte. – Elmegyek – mondta, de nem indult.

– Mondtam, hogy tréfáltam. Legelőbb addig várj, míg összeszedem a virágokat. Van madzagom, majd összeszekőtjük őket.

A vállára tettem a kezem, és kicsit elmosolyodtunk. Ilona kötözte a kis csokrot, a vén tölgy koronája zsongott, mint a távoli muzsikaszó, s a szívemben volt az egész tavaszi világ. Aztán csak ültünk. A kislány játszadozott a csokorral, majd félénken a kezembe tette.

– Neked adom.

Hát így kezdődött.”

És a befejezés: „Új évek jöttek, új lányok, akiknek levelet írtam, titokban Ilonának írtam, és a tavasznak, amelynek emlékét ma is ott őrzöm az öreg tölgy odvában. Azóta, bár jártam a szülőfalumban, sohasem mertem megnézni, őrzi-e még az első szerelmem emlékét. Mert ha elmennék, és nem találnám ott, úgy érezném, összeomlik bennem minden, és soha többé nem lenne tavasz a világon.”

Az Ilona-novellákat olvasgatva elgondolkodtam. Vajon a mai fiataloknak vannak-e ilyen feledhetetlen emlékei az első, tiszta szerelemről? Vagy csak a kábítószerek kábulatában, a diszko félelmetes hangzavarában korán kezdik el a szex-életet. Tudni és tenni mindent, egyre gyakrabban változtatni a partnereket. Aztán mire a nagy szerelem megérkezni, teljesen kiégnek. Komoly, siring tartó házasság helyett gyakori elválások, laza élettársi kapcsolatok, és az úgynevezett „meleg” kapcsolatok váltak divattá. Így hullnak szét világszerte a családok, dőlnek össze a nemzetek.

Nagy válasz előtt áll a jövő nemzedék. A teremtő Isten szabad akarattal ajándékozott meg bennünket. Ránk bízta a választást: vállaljuk-e a krisztusi utat, vagy elfogadjuk a szabadság, a sátáni gonoszság csábítását, és tovább rohanunk a megsemmisülésbe.

Válaszتانotok kell. Válasszátok hát a jót, az igazat, a krisztusi szeretet útját, hogy szebb legyen a Föld.

Gondolatok a hétköznapi kereszténységről

Mottó: Az én parancsom: úgy szeresétek egymást, amint én szeretlek titeket (Jn 15,12).

Sík Sándor írta: „Mikor a nagy indiai költő, Rabindranáth Tagore beutazta Európát, azt írta rólunk, hogy Európában vasárnapi kereszténységet talált, és hétköznapi pogányságot.”

Valóban tapasztalhatjuk, hogy válásosságunk legtöbb esetben a vasárnapi szentmisén való részvételre szűkül le. A mai társadalomra sajnos jellemző, hogy nem tud ünnepelni! A ma embere még azt az időt is sajnálja, amikor a templomban közel kerülhetne Istenhez, ezért nem is lesz rendszeres templomba járó.

Legtöbbször csak misehallgatókként vannak jelen, nem mint a szertartásban részt vevők, az Eucharishtiában részesülők.

De mit tapasztalunk a hétköznapiokon?

A munkahelyeken a neoliberalis eszmeiség tombol. Győzd le a másikat, te légy az első! Ne törődj a mások bajával, mert nagyobb lesz az esélyed az előbbre jutásban! Ebben a nagy tülekedésben nincs helye a szolidaritásnak, az empátiának, és természetesen nincs helye Istennek sem. Pedig Isten ott van a mindennapjainkban is. „Boldog az a nép, mely tud ünnepelni” – éneklte a zsoltáros, de mindjárt hozzáteszi: „A te arcod fényében járni-kelni”. Akkor is, ha nincs ünnep. Bármikor, ha Jézus Krisztus felszólít bennünket, hogy az, aki utána akar jönni, mindennap vegye föl keresztjét.

Jézus a gyakori imáról is szól. „Akár esztek, akár isztok, vagy bármi más tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek” – figyelmeztet – őt idézve – Szent Pál.

Vagyis: akármivel tevékenykedünk, számítógép előtt, szántóföldön a traktoron ülve, gyárban a szalagsor mellett is vallásosnak kell lennünk.

Bárki felteheti a kérdést: de hogyan? Hiszen nincs se időnk, se helyünk imádkozni!

Isten nem kér tőlünk lehetetlent, de mindenkinek megengedi, hogy ha valamilyen tevékenységbe kezd, pár szóval kérje Isten segítségét, és ha befejezett egy munkát, hálásan mondjon köszönetet.

„A hétköznapi hétköznapi alkalmat ad a kereszténység átéléséhez” – írja Sík Sándor, majd folytatja: „Aki megvalósítja életében a kereszténységet, az a hétköznapiakban is megvalósítja.”

„Azt mondom nektek, lélek szeretet, öröm, békesség, türelem, kedves-ség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” – figyelmeztet bennünket Pál apostol.

Mindezt csak a hétköznapiokon tudjuk megvalósítani. Nem más ez, mint ember és ember között kívánatos magatartás. De a helyes magatartáson túl ki kell alakítani a helyes életformát, életstílust is.

Newman írja: „A vallásos ember reggel, délben és éjszaka is az. Vallásossága jellem, forma, stílus, mely lélekkel telíti minden gondolatát, szavát, cselekedeteit.”

Természetesen mindennek távol kell esni a farizeusságtól, vagyis ne külsőségekről, önmutogatásról legyen szó. Helyette fogadjuk meg Jézus szavait: „Te, amikor imádkozol, menj be a szobádba, zárd be az ajtód, s imádkozál titokban mennyei Atyádhoz, aki a rejtekben is lát, és megjutalmaz.”

Ne felejtjük el, hogy a helyes életstílus ugyanakkor tanúságtétel is.

Suhard, a nagy párizsi bíboros hátrahagyott naplójában így ír: „A keresztényeknek tudniuk kell, hogy ők Krisztus titokzatos testének tagjai, nekik ezt a testet tovább kell építeni. Ezt pedig csak egyféléképpen tehetik: tanúságtevő életükkel. És ez a tanúságtétel ne valami nagyhangú ágalás, még csak ne is propaganda és prédikáció legyen, hanem olyan élet, amely másoknak is javára válik.”

„Amit a legkisebb testvéreim közül egynek is tettetek, velem tettétek.” –

mondja az Úr.

Vagyis nem nagy, hősi dolgokat kell tennünk, hanem apróságokat. Vegyük észre a bajba jutott embertársainkat, és segítsünk nekik.

Például, ha a szomszédunk idős, nehezen mozgó ember, takarítsuk le a járdájáról a havat; ha boltba megyünk, kérdezzük meg, hogy mit hozhatunk neki. Vagyis, az egyszerű dolgok is megmutathatják keresztény voltunkat. Az idős ember hálát rebegő szavai Krisztus szavai.

Legyen egyik életeszménk a szelídség. Higgyük el, hogy a haragtól feldőlt embert is le tudjuk csendesíteni egy szelíd mosollyal.

A keresztény ember erénye legyen a békességszerzés, amely szintén Istennek tetsző cselekedet.

Felmérések kimutatták, hogy családokon belül hány órát fordítanak egymásra, hány órát beszélgetnek egymással. Döbbenetesen keveset: 1,5 órát. Beszélgetni kellene a gyermekekkel is, mert különben csak a haverokkal beszéljük meg azokat a problémákat, amelyeket a szülőkkel kellene megosztaniuk.

Pedig higgyük el, a család közös beszélgetése az igazi pihenés. Fájdalmas látni egyes családoknál a falra erősített „üzenőtáblát”. Ez mutatja, hogy nincs igazi szeretetkapcsolat a házastársak között, a szülő és a gyermek között. Nem lenne emberibb, és Istennek tetszőbb az esti családi beszélgetés?

Ez az esti „mérlegkészítő” megbeszélés beszámoló is lehet, de tartalmazhatja a „gyónást” is, feltárva, mit mulasztottunk el, kit bántottunk meg, s ezt zárhatja le a megbocsátó, feloldozó közös ima.

Végezetül álljon itt előttünk Székely János püspök gondolata az élet kihívásaira válaszul:

„A mi utunk, mint Krisztusé: a szűk ösvény, a szeretet és az igazság útja, amely maga az élet, és amely az élet teljességére vezet.”

Tölgyes József

Magyarságunkról és keresztény gyökereinkről

Dr. Jelenits István piarista szerzetes, teológiai tanár tartott nagyszerű előadást „Krisztusi hit – újpogányság” címmel a Keresztény Értelmiségek Szövetsége helyi szervezetének februári rendezvényén.

Világosan, tudományos igényességgel, ugyanakkor rendkívüli közvetlenséggel beszélt, először a ránk erőltetett finnugor rokonság elméletéről és annak kiváltó okairól, majd rátért a pogány ősmagyar vallás valós vagy vélt elemeinek újraéledésére. Ez utóbbi okaként említette a trianoni szerződés miatt hazánkat ért nagy szenvedést, a ki-

sebbrendűségünket, a bűnös voltunkat sulykoló ideológiát és a nemzeti öntudatunk teljes lerombolására irányuló törekvéseket. A megbélyegzés és deklasszálás elleni védekezésnek, az öntudatra ébredésnek egyik vadhajtása az „elegáns” ősi sumer/pártus kultúrával való rokonságunk tudományos alapokat nélkülöző elmélete, ami odáig fajult, hogy Jézus Krisztust is pártus hercegi sarjnak tekinti.

Ez az elmélet azért is nagyon veszélyes, mert megkérdőjelezi az isteni ki nyilatkoztatást, mely szerint a megváltás műve a próféciákban megjöv-

dött Isten fiában, Jézus Krisztusban, a „fájdalmak férfijában” teljesedik be. Most, a nagybőjti időben különösen érdemes ezen elmélkedni.

„Minden méltóságunk a gondolkodásban rejlik – igyekezzünk hát helyesen gondolkodni” mondta Pascal, a nagy tudós és gondolkodó.

Ahhoz, hogy helyesen tudjunk gondolkodni, és tisztán lássunk, kérjük a Szentlélek Isten segítségét és támogatását, amire valamennyiünknek és a szakadék szélén billegő országunknak is nagyon nagy szüksége van.

K. Zs.

A két nemzeti kegyhely szolidaritási kezdeményezése a pápáért

VI. Pál pápa negyven éve nyilvánította bazilikává a mátraverebély-szentkúti kegytemplomot. Ez az intézkedés a kommunizmus idején a magyar katolikusok számára a Szentszék megerősítő gesztusa volt. Most, amikor XVI. Benedek pápát igaztalan vádakkal sokan el akarják szigetelni, negyvennapos áldozatvállalásra buzdít hazánk két nemzeti kegyhelye, Mátraverebély-Szentkút és Máriapócs.

Kapin István máriapócsi és Kálmán Peregrin szentkúti kegyhelyigazgatók felhívással fordulnak minden jóakaró emberhez és vallásos közösséghez, hogy fejezzék ki a pápa iránti szolidaritásukat. Arra kéri a kezdeményezésükhöz csatlakozókat, hogy május elsejétől negyven napig naponta gyakorolják a keresztény áldozatvállalás valamely formáját, a böjtöt, az imádságot vagy a jótékonykodást. Az ezzel járó önmegtartóztatásokat pedig ajánlják fel közösen a szentatyáért, valamint az őt támadókért, így teljesítve Szent Péter buzdítását: Ne viszonozzátok a szidalmat szidalommal, inkább mondjátok áldást!

A „Mondjátok áldást” elnevezésű kezdeményezéshez a két nemzeti kegyhely honlapján lévő űrlap kitölté-

sével vagy a kegyhelyek címére eljuttatott levélben lehet csatlakozni. A beérkező jelentkezések összesítését a magyar hívek szolidaritásának kifejezéséeként a kegyhelyek eljuttatják Rómába.

Elérhetőségek:

Nemzeti Kegyhely, 4326 Máriapócs, Kossuth tér 25. Tel.: 42/385-142,

e-mail: pocskegyhely@gmail.com

Nemzeti Kegyhely, 3077 Mátraverebély-Szentkút 14. Tel.: 32/471-559, e-mail: szentkut@ofm.hu

Budapest, 2010. április 15.

*Szerdahelyi Csongor,
Ferencs Sajtóközpont*

Karitasz

Kedves Testvérek!

A katolikus püspöki konferencia felhívására húsvét előtt – egy héten át – ismét tartós élelmiszert gyűjtöttünk, mely alkalommal pénzadományt is szépen kaptunk.

Bevallom, kishitű voltam, szerény adományra számítottam (nemrég volt a karácsonyi gyűjtés). Az eredmény magasan felülmúlta várakozásunkat. Így ez alkalommal támogatottaink nemcsak a szokásos élelmiszertalványt, hanem csomagot is kaptak.

A dolog még tetőzött azzal, hogy még húsvét előtt „az utolsó pillanatban” egy jótévő füstölt húsárut adományozott, mellyel elsősorban nagy-

csaladosainkat ajándékoztuk meg.

Az adományok átadásakor tapasztalt öröm számunkra is ajándék volt, mert „jobb adni, mint kapni.”

Befejezésül Jézus szavait, majd a körlevél zárószavait idézve mondunk köszönetet minden kedves testvérünknek:

„Bizony, mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, nekem tettétek” (Mt 25,40).

„Hálásan köszönjük minden kedves testvér jó szándékú adományát, amellyel szeretnénk elérni, hogy kevesebb legyen a könny a szegénység, a nélkülözés miatt.”

Veszprém, 2010. április

A Regina Mundi karitászcsoportjának nevében

Stampf Margit

Böjte Csaba: Lelki nagytakarítás

Választásra készültünk ott kint a nagyvilágban, de lelkünk mélyén ki az úr? Vajon ott bent nem kellene-e elkezdődjön egy nagyon komoly kampány? Vajon a bennünket belülről irányító hatalmakat, erőket nem kellene alázattal, bölcs nyugalommal felülvizsgálni? Nézzük meg, hogy egyáltalán van kormány, saját magam számára elfogadott elvekkel az életnek? Vagy csak simán sodródok, játékszere vagyok a kinti világ pillanatnyi benyomásainak, kusza ösztöneinek?

Szerintem sem a politikai, sem a gazdasági reform nem fogja megoldani sem népünk, sem az emberiség, még kevésbé a magam gondjait egy komoly belső lelki reform nélkül. Az ember önmagát, belülről kellene megreformálja!

Választásra készülve jó lenne elgondolkozni, hogy ott belül, lelkünk mélyén ki van a kormányon, milyen pártok, hatalmak... A dölyfös, mindenkit leócsárló, letaposó, hatalom utáni vágyam? Az anyagelvű bírvágy? A kapitalizmus fogyasztásösztöne? Vagy az alkohol, a különféle élvezeti cikkek iránti olthatatlan szomjam? Mi vezet, lényem hajójában ki van kormányon? Bennem, ott legbelül a döntéseket ki hozza meg?

Az ember hajlamos másokkal szemben nagyon kritikus lenni, és ez jól is van, de ebből a szigorúságból nem ártana, ha egy rész önmagunk felé fordulna. Az általunk befogadott közel kétezer gyermek közül egy sem került hozzánk csak azért, mert a románok, cigányok, magyarok szétverték volna a családjaikat. Minden alkalommal a családot szétverő erő belülről jött: figyelmetlenség, naivság, alkohol, lustaság, bűnös kilengés, és folytathatnám a sort. Sajnos a családjainkat szétverő döntések ott bent, a lélek mélyén születtek. Persze jól esik háritani, a felelősséget mások nyakába varrni, az iskola, a tv stb. Tudom, hogy jó lenne a fáradságos belső kemény munkát kiszervezni, másokra bízni, egy vasárnap délelőtti szavazással mindent

megoldani. Ne csapjuk be magunkat: soha nem volt ennél nagyobb szabadság a Kárpát-medencében, de talán soha nem volt ilyen kevés befelé fordulás, ilyen kevés önuralmuk az embereknek, mint most. Önmagát kellene féken tartsa az ember!

Szomorú szívvel mondhatom, hogy a bennünk lévő bűnös vágyak, kapzsi ösztönök okozták az elmúlt húsz évben a legtöbb kárt saját magunknak és népünknek.

Az utolsó ítélet nem lesz más, mint amikor Isten felmutatja azt az embert, aki te lehettél volna. Nagy szelíden, csak annyit mond: „nézd, ez lettél volna, ha reggelente szépen, idejében felkelsz, és a mindennapi munkádat szépen elvégzed, ezek lettek volna a te drága gyermekeid, unokáid, ha te bennem bízó lélekkel, vidáman, szépen, szorgalmasan, a jóban kitarva éled életed... Ilyen lettél volna, ilyen lett volna a családod, néped, a közösség, melyből vétettél, de sajnos, benned nem a józan ész, a szeretet, a jószág, a szorgalmas kitarás uralkodott, hanem a bűnös vágyaid, kapzsi ösztöneid, melyek aláásták önbizalmadat, életkedvedet, melyek elnyelték életed megannyi drága percét, óráját.”

Isten nem fog senkit elítélni, egyszerűen mi mondjuk ki magunk fellett az ítéletet, azzal, hogy mindennapi döntéseinkben milyen erőket engedünk életünk kormányához. Ott belül mi választunk, döntünk, és ott bent is csak mi dönthetjük le a lelkünkre telepedett bűnös zsarnokot.

Milyen szép lenne, ha az elmúlt évek hibájából tanulva, egy hatalmas tavaszi nagytakarításban, minden szinten a selejtes, önző, kapzsi, bűnös erőket le tudnánk cserélni alázatos, becsületes, tiszta, dolgos családjainkra, Istenre figyelő vezetőre...

Isten adja, hogy mindannyian, ott legbelül is megtartsuk szabad választásainkat.

Én a szeretetre, Istenre szavazok!

Kisebb testvéri szeretettel: Csaba t.

Ilyen az én papom

Böjte Csaba dévai ferences megelégette, hogy a sajtó szinte kizárólag olyan papokról ír, akik ifúság elleni súlyos bűnökkel vádolhatók, és eközben a keresztények megszegyenülten hallgatnak, pedig a papok és szerzetesek kilencvenkilenc százaléka minden tiszteletet megérdemlő, hősies és áldozatos munkát végez világszerte.

Húsvét másnapján nyílt levélben kérte a keresztényektől, hogy ha ismernek olyan papokat és szerzeteseket, akik nagy hatással voltak szellemi és lelki fejlődésükre, életük alakulására, írják ezt le néhány sorban, és tegyék közzé a www.ilyenazpapom.com internetes oldalon.

A papság évének igazi kincse a kezdeményezés, mert olyanok is „tollat ragadtak”, akik máskülönben nemigen szólaltak volna meg. Csaba testvér levelében írta: „Ébresztő, hajdani hittanosok, egyházi intézmények növendékei! Oly sok lelkiismeretes, nagyszerű, szent életű papot, szerzetest ismertek, miért hallgattok? Kell beszélni arról az egy százalékról, akik felelőtlenül bemocskolták a bennük bízó gyermekeket, de kell beszélni a többiekéről is, azokról a lelkipásztorokról is, akik hihetetlen jószággal, szeretettel hajoltak le hozzánk.”

A dévai árvák mentorának személyes vallomásától: „Nagyon sok papot ismerek, de hozzám mint hajdani gyermekhez egyetlenegy sem közeledett bűnös vágygal. Mindannak nagy részét, amit értéknek tartok magamban, nemes lelkű papoktól kaptam. Hallgatásunkkal önmagunkra is árnyékot vetítünk, mert a kívülálló csak a szennyről hallva könnyen általánosítanak, és azt hiszik, hogy az egyházi intézmények a bűnnek, a szennynek az otthonai. Bennünket az igazság, melyet ismerünk, megtapasztaltunk, kötelez! Ne hagyjuk, hogy néhány, részben még nem is ellenőrzött féligazság bemocskolja azt az intézményrendszert vagy azokat a személyeket, amelyek és akik számunkra nagy-lelkűen otthont adtak, lelki-szellemi születésünkhöz hozzájárultak.”

Kedves Testvérek!

Mindenkit öröm tölt el, amikor meglátja templomunk megújult homlokzatát és az új, még csillogó toronysisakot. Jó hírünk van, a Nemzeti Kulturális Alap 5.800.000 Forint támogatást ítél meg javunkra a munkák folytatásához. Ez az összeg az igényeltnek 97,5%-a, talán Gyula atya közbenjárásának is köszönhetően.

A II. ütemben sor kerülhet az udvari homlokzatok és a tető felújítására terveink szerint a nyári iskolai szünetben, amelyet várhatóan az utcai hom-

lokzatot is felújító személyzet végez el. A szép remények mellett vannak anyagi gondjaink. A költségvetés – néhány tétel okozta bizonytalanságot figyelembe véve – 14 millió Ft. A hiányzó összeg 5,5–6 millió Ft, figyelembe véve a Nemzeti Kulturális Alaptól nyert, vissza nem térítendő támogatást is, amelyet csak a munkálatok befejezését követő elszámolás után fizetnek ki. Ezen tény alapján kérjük a kedves Testvéreket, hogy erejükhöz mérten szíveskedjenek támogatni az Egyházközséget adományokkal, illetve aki adóját még nem fizette be, szíves-

kedjék ennek a kötelezettségének eleget tenni. További támogatást jelent az Egyházközség kiadásában megjelent CD-lemez megvásárlása.

Mindannyiuk megértését, segítségét és összefogását kérjük annak érdekében, hogy a kívül-belül megújult templom felszentelésének 150. évfordulóját (2010. december 8.) illő keretek között tudjuk megünnepelni.

Az egyházközségi képviselő-testület nevében: Stumpfhauser József

Veszprém, 2010. április 22.

Kitekintő

Nemzeti program oktatásért, kultúráért, gazdaságért

1848 tavaszának forradalmi lendülete az elmaradott, sárba süppedő, távoli füves pusztaságként számon tartott Magyarországot Európába lendítette – értékelte a történelmi eseményt Talabér Márta megyei alelnök Balatonkenesén, a nemzeti ünnepen.

Ünnepi köszöntőjében a múlttól többek között elhangzott: a márciusi események, majd a szabadságharc dicső tettei megismertették az egész világgal a magyar nemzetet. Magyarország sikereiről, katonáiról, politikusaíróiról áradozott a nyugati világ, megismerték Kossuth, Petőfi, Görgey, Batthyány nevét. A magyar forradalom, a magyar szabadságért folytatott küzdelem követendő, elismerésre méltó példa lett a polgári értékrenddel rendelkező országokban, embereken.

– Mi lehetett ezeknek a páratlan sikereknek a titka? – kérdezte a szónok. – A nemzeti eszme az országot szolgálta, és nem az uralkodót, a hatalmat – hangzott el a válasz. Az alelnök kiemelte: Magyarországnak hatékony, nemzeti programra van szüksége, mely szem előtt tartja az oktatást, a kultúrát, a gazdaság és az ipar ügyét.

A köszöntő után koszorúztak, majd helybeli óvodások, iskolások, a népdalkör és táncosok, valamint Szűcs László,

a Petőfi Színház művésze idézte fel a történelmet. Az ünnep alkalmából kiállítást nyitottak meg a faluházban „Magyaros ünnepi díszöltözékek” címmel.

Milyen a valódi szabadság?

Amikor békés szándékkal elmegyünk ünnepelni, és nem azonosíthatatlan rendfenntartókkal találkozunk. Amikor lelkesedhetünk eszmékért, és társakat találunk ehhez. Így válaszolt a kérdésre Talabér Márta megyei alelnök Balatonalmádiban, a nemzeti ünnepen.

Emlékezett köszöntőjében az alelnök a márciusi ifjakra, a 12 pontra, az 1848/49-es eseményekre, különösképpen az első felelős magyar kormányra, a polgárosodás, a gyarapodó, polgári demokrácia eszméjének megfogalmazására. Talabér Márta beszélt az igazi szabadságról, melyet szembeállított a mai magyar politikával.

A nemzet szimbólumát, az Országházat változatlanul kordon veszi körül, s ha március idusára is úgy marad, az üresen tátongó téren vonják majd fel az állami, nemzetiszínű zászlót. Legfeljebb kokárdás dalárdák énekelhetik a Himnuszt és a Nemzeti dalt a Kossuth téren, a kordonok mögött – érzékeltette a jelent a szónok. Hozzátette: bizton remélem, a Parlament elől is eltűnnek a kordonok, és jövőre a nemzeti ünnep évfordulóján fizikai és szellemi korlátok nélkül ünnepelhetünk Dózsa, Rákóczi, Petőfi, Kossuth és Nagy Imre eszméihez, tetteihez híven. Őszintén hiszem, hogy lesznek még ünnepek

hazánkban, az egyenlőség, szabadság és testvériség jegyében. Hiszem, hogy már csak 27 nap a rettegés, a reménytelenség, a merjünk kicsik lenni korszakának, és lesz bennünk kellő erő, elszántság, hogy határozottan és békésen elinduljunk a polgári Magyarország újjáépítésének útján – hangsúlyozta Talabér Márta.

Az ünnepi gondolatok után a korabeli eseményekből a Botorka Táncegyüttes és a Tapolcai Musical Színpad adott ízelítőt a szép számú közönségnek az Erzsébet ligetben, Petőfi szobránál, ahol lovas huszárok tisztelgése mellett koszorúkat helyeztek el a település vezetői.

A sajtó felelőssége és szabadsága

Különösen nagy felelősség és feladat hárul az újságírókra és a politikusokra ezekben a hetekben a választások miatt – fogalmazott Lasztovicza Jenő megyei elnök március 15-én a megyeházán, a szabad sajtó napján, melyen a megyei önkormányzat vezetése is részt vett.

Tizenkettedik alkalommal hívták meg az újságírókat a hagyományos fogadásra a Szent István díszterembe. Az elnök rendkívül fontosnak nevezte az egybegyűlteket munkáját az információk megszerzésekor, illetve hiteles, tisztességes továbbításakor egyaránt. Lasztovicza Jenő külön súlyt helyezett a sajtószabadságra, mely nagy lehetőséget jelent, ugyanakkor adódik arra is példa, hogy határai elmosódnak, és visszaélésre is alkalmat teremt.

– Nehéz évet zártunk, és nehéz év elé tekintünk – vélekedett. Megjegyezte: a megyei önkormányzatokat drasztikus elvonás érintette, ezért Veszprém megye is kénytelen szűkíteni a támogatásokat. Ennek ellenére a közgyűlés fontosnak tartja a médiumok támogatását, ezért a 2010. évben ismét kiírja a médiapályázatot. Erre az eddigi gya-

korlat alapján be lehet adni a pályázatokot, melyekről majd a kulturális bizottság dönt.

A pohárköszöntő után a megjelenetek megvitatták egymással hivatásuk nehézségeit, és lehetőségük nyílt arra is, hogy beszélgessenek a megye vezetőivel.

Párizs színei a megyei könyvtárban

Huszonöt fotót állítottak ki „Európai kulturális díj fiataloknak 2008”, avagy „Franciaországi és párizsi hangulatok” címmel az Eötvös Károly Megyei Könyvtár és Közművelődési Intézetben. A kiállítást április 7-ig tekinthetik meg az érdeklődők.

Hírek és események

Az imaapostóság szándékai májusra:

Általános: Hogy vessenek véget az emberi lényekkel űzött szégyenletes és elvetemült kereskedésnek, amely elszomorító módon érinti a nők és gyermekek millióit.

Missziós: Hogy az apostolkodásban elkötelezett felszentelt személyek, női és férfi szerzetesek és a világiak is tudjanak missziós lelkesedést ébreszteni a gondjaikra bízott közösségekben.

Május hónapban minden este ½ 7-kor elimádkozzuk a templomban a **loretói litániát**. Amikor esti szentmise van, előtte 6 órakor kezdjük.

Május 7-én van **Boldog Gizellának**, főegyházmegyénk társvédőszentjének az ünnepe.

Május 8-án 10.00 órakor **ünnepi szentmise** és egyházmegyei zarándoklat lesz a **Szent Mihály-bazilikában**, illetve a Szentháromság téren a magyar katolikus püspöki kar tagjainak részvételével. Celebrálja: **dr. Ternyák Csaba**, az Egri főegyházmegye érseke.

Május 9. **Tömegtájékoztató világnap** az egyházunkban. Imádkozunk a tömegtájékoztatóban dolgozókért, hogy hitelesen, valamint az emberi méltóságot és az erkölcsi törvényeket tiszteletben tartva végezzék munkájukat.

Május 15-én 15.00 órakor a **Congregatio Jesu** (angolkisasszonyok) szerzetesrend veszprémi **alapításának 150. évfordulóját** ünnepli a Regina Mundi-templomban. Knáb Judit CJ tartományfőnöknő köszöntője után ünnepi szentmise lesz. 16.00 órától emléktábla-avatás, majd 16.30-tól szerezény vendéglátás lesz a Szilágyi Erzsébet keresztény iskola nagytermében.

Május 16-án **Urunk mennybemene-telét** ünnepeljük.

Ezen a napon tartjuk a **Simonyi** és a **Botev Általános Iskola** hittanosainak az **elsőáldozását** a 9 órai szentmisén

Május 23. **pünkösd** ünnepe. A pünkösdrel fejeződik be a húsvéti idő.

Május 24-én, **pünkösdhétfőn** csak délelőtt 9 órakor tartunk szentmisét, mivel a 10.00 órai szentmise keretében lesz a Szent László-templomban hittanosaink, a Szilágyi-iskola és a Szent László plébánia hittanosainak a

bérmálása. Dr. Márfi Gyula érsek atya bérmál.

Május 30. a **Szentháromság** ünnepe.

Imádkozzunk értük...!

...mert a keresztségben újjászültek: Kreschka Lilla április 4-én, Kukoda Boglárka április 18-án, Bauer Levente április 17-én, Horváth Renáta április 17-én, Wágnerhoffer Tamara április 17-én, Török Hanna Veronika április 25-én, Katus Marcell április 25-én, Hanich Zsófia április 25-én

... mert szentségi házasságot kötöttek: Bacsák Krisztián és Penkert Éva Mihaéla április 10-én

...mert az örök hazába költöztek: dr. Rupert Róbertné Török Klára Mária (84 éves) március 15-én, Böcskei Lajos (74 éves) március 18-án, Németh Tibor (68 éves) március 27-én, Buda József (79 éves) április 6-án, Kovács Józsefné Stéhl Gabriella (68 éves) április 4-én, Csabai Ferencné Pethő Irén (80 éves) április 7-én, Ticz János Béla (53 éves) április 9-én, Kemenszky Elemér (87 éves) április 20-án

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
máj. 9.	ApCsel 15,1-2.22-29	Jel 21,10-14.22-23	Jn 14,23-29
máj. 16.	ApCsel 1,1-11	Ef 1,17-23 v. Zsid 9,24-28; 10,19-23	Lk 24,46-53
máj. 23	ApCsel 2,1-11	1Kor 12,3b-7.12-13 v. Róm 8,8-17	Jn 20,19-23 v. Jn 14,15-16.23b-26
máj. 30.	Péld 8,22-31	Róm 5,1-5	Jn 16,12-15
jún. 6.	Ter 14,18-20	1Kor 11,23-26	Lk 9,11b-17

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 650 példányban

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia
Vezetője: László Dezső atya

A szerkesztőség címe:

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

A szerkesztőség vezetője: Demény Anna

Szerkesztők: Lakóné Adonyi Krisztina,
Kreschka Miklós, Selyem Zoltán

Lapzárta: minden hónap 20-án